

ДЕФІНІЦІЯ ОСНОВНИХ ОСОБЛИВОСТЕЙ "БУШИЗМІВ" (НА МАТЕРІАЛІ ПОЛІТИЧНИХ ПРОМОВ ДЖ. БУША)

Курило Т., Никоненко К.

(Сумський державний університет)

Науковий керівник – викладач Попова О. В.

Політичний дискурс є вираженням всього комплексу взаємовідносин між людиною і суспільством, і, таким чином, це явище по суті своїй функціонально спрямоване на формування у реципієнтів деякого фрагмента світосприйняття або картини світу. Використовуючи політичний дискурс, можна зрозуміти, як в різних мовних колективах моделюються культурні цінності, як пропагується соціальний порядок, як формується концептуальна картина світу, притаманна кожному мовною колективу.

Аналізуючи промови політичних діячів, можна виявити стратегії і тактики аргументації, що використовуються ними з метою переконання аудиторії. Дослідження виступів дозволяють, з одного боку, прогнозувати подальші дії і наміри політика, а з іншого – встановлювати найбільш ефективні способи впливу на слухачів. Для лінгвістики – це широке поле дослідження лексико-стилістичних засобів, синтаксичної структури, морфологічних ознак, що є вербальним знаряддям прагматичної складової.

Відомий американський президент Джордж Буш молодший запам'ятався світу своїми мовними ляпсусами, які в подальшому стали називати "бушизмами". "Бушизмами" у мові президента почали визначати неправильні закінчення слів у однині та множині, помилкову вимову, плутанину співзвучних слів, повтори та відверту нісенітницю.

1. Неузгодженість підмета та присудка в числі:

Families is where our nation finds hope, where wings take dream.

Rarely is the question asked: Is our children learning?

У запропонованих прикладах абсолютно нівельовано аспект узгодження, де підмет, виражений іменником у формі множини (*families, children*), з'являється разом з присудком, який є маркером однини (*is*).

There was wars on other continents, but we were safe.

У цьому випадку не слід забувати про "улюблене правило" Буша: Якщо речення починається з "there", далі послідує "is" або "was".

2. Тавтологія:

I know what I believe. I will continue to articulate what I believe and what I believe — I believe what I believe is right.

Тавтологія використовуються аби створити вплив на адресата, переконати прийняти рішення, необхідне для суб'єкта політичної діяльності.

3. Малопрізви (тобто заміна слова схожим словом з невірним значенням чи недоречно вживання слів)

Вживання лексичної одиниці *commiserate* (*to express your sympathy for someone who is unhappy* замість комунікативно релевантної *commensurate* (*matching something in size, quality or length*) у наступному висловленні Дж. Буша.

I want to remind you all that in order to fight and win the war, it requires an expenditure of money that is commiserate with keeping a promise to our troops to make sure that they're well-paid, well-trained, well-equipped.

Чи поява gracious замість контекстуально доцільного grateful:

Really proud of it. A great campaign. And I'm really pleased with the organization and the thousands of South Carolinians that worked on my behalf. And I'm very gracious and humbled.

Вживання малопрізви, лексичних повторів та граматично помилкових конструкцій лише наголошує на невідповідності усного мовлення, яке у сучасному політичному дискурсі, зважаючи на його потужне поширення, постійне перебування політиків з їх заявами, коментарями у центрі суспільної уваги, набуває неабиякої значущості.

4. Уособлення

He [Iraq] still views us as an enemy. And the danger with Iraq is that he has got the willingness...

У запропонованому прикладі Джордж Буш забуває, що говорить не про Хусейна, з яким асоціюється у нього Ірак, а безпосередньо про саму країну.

Таким чином, проаналізувавши політичні промови та виступи президента, можемо відзначити, що "бушизми", залишаючись оказіоналізмами, мають певні особливості, що відрізняють їх від інших мовних одиниць, можуть набувати узуального поширення, але це потребує подальшого дослідження.

Перекладацькі інновації: матеріали IV Всеукраїнської студентської науково-практичної конференції, м. Суми, 13–14 березня 2014 р. / редкол.: С. О. Швачко, І. К. Кобякова, О. О. Жулавська та ін. – Суми : Сумський державний університет, 2014. – 172 с.